

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ७ ॥ परदारेष्विति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

अग्निकार्यं च हंकुर्यान्निराहारः समाहितः ॥ ततः संवत्सरे पूर्णं प्रति गृह्णति देवताः ॥ ९ ॥ तृष्यति पितरश्चास्य श्राद्धकाल उपस्थिते ॥ एष त्वधर्मो धर्मश्च सरहस्यः प्रकीर्तितः ॥ १० ॥ मर्त्यानां स्वर्गकामानां प्रेत्य स्वर्गसुखावहः ॥ ११ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मदेवरहस्ये अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ॥ लोमश उवाच परदारेषु ये सक्ता अकृत्वादारसंग्रहं ॥ निराशाः पितरस्तेषां श्राद्धकाले भवन्ति वै ॥ १ ॥ परदाररतिर्यश्च यश्च वंध्यामुपासते ॥ ब्रह्मस्वंहरते यश्च समदोषा भवन्ति ते ॥ २ ॥ असंभाष्या भवन्त्येते पितॄणां नात्र संशयः ॥ देवताः पितरश्चैषां नाभिनंदन्ति तद्भविः ॥ ३ ॥ तस्मात्परस्य वै दारांस्त्यजेद्वंध्यां च योषितं ॥ ब्रह्मस्वंहिनहर्तव्यमात्मनो हितमिच्छता ॥ ४ ॥ श्रूयतां चापरंगुह्यं रहस्यं धर्मसंहितं ॥ श्रद्धधानेन कर्त्तव्यं गुरुणां वचनं सदा ॥ ५ ॥ द्वादश्यां पौर्णमास्यां च मासि मासि घृताक्षतं ॥ ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छेत्ततस्य पुण्यं निबोधत ॥ ६ ॥ सोमश्च वर्धते तेन समुद्रश्चर्महोदधिः ॥ अश्वमेधचतुर्भागां फलं सृजति वासवः ॥ ७ ॥ दानेनैतेन तेजस्वी वीर्यवांश्च भवेन्नरः ॥ प्रीतश्च भगवान्सोम इष्टान् कामान् प्रयच्छति ॥ ८ ॥ श्रूयतां चापरो धर्मः सरहस्यो महाफलः ॥ इदं कलियुगं प्राप्य मनुष्याणां सुखावहः ॥ ९ ॥ कल्यमुत्थाय यो मर्त्यः स्नातः शुक्लेन वाससा ॥ तिलपात्रं प्रयच्छेत् ब्राह्मणेभ्यः समाहितः ॥ १० ॥ तिलोदकं च यो दद्यात्पितॄणां मधुना सह ॥ दीपकं च संरचैव श्रूयतां तस्य यत्फलं ॥ ११ ॥ तिलपात्रे फलं प्राह भगवान्पाकशासनः ॥ गोप्रदानं च यः कुर्याद्भूमिदानं च शाश्वतं ॥ १२ ॥ अग्निष्टोमं च यो यज्ञं यजेत बहुदक्षिणं ॥ तिलपात्रं संहतेन समं मन्यंति देवताः ॥ १३ ॥ तिलोदकं सदा श्राद्धे मन्यंते पितरोऽक्षयं ॥ दीपे च रुसरे चैव तुष्यंते स्य पिता महाः ॥ १४ ॥ स्वर्गं च पितृलोके च पितृदेवाभिपूजितं ॥ एवमेतन्मयोद्दिष्टं पितृपुरातनं ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मलोमशरहस्ये ऊनत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ततस्तृषिगणाः सर्वे पितरश्च सदेवताः ॥ अरुंधतीं तपो वृद्धा मपृच्छन्त समाहिताः ॥ १ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे ऊनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

तत इति ॥ १ ॥

* महात्युदकानि धीयंते स्मिन्निति यद्वा महानामुत्सवानामुदधिरिव महोत्साहवांश्च भवति

यमानशालाविवर्णवसिष्ठस्य महात्मनः ॥ त्वन्तीधर्मद्वयं निरूपयति ॥